

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 14/05/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 073: Nếu tự xưng là Phật Bồ Tát thì đó là giả

Phật Bồ Tát không xưng mình là Phật Bồ Tát vì các Ngài luôn lấy sự tu hành, dùng phạm hạnh của chính mình để cảm hóa chúng sanh. Tuy nhiên, vào thời kỳ Mạt pháp, rất nhiều tà ma ngoại đạo, yêu ma quỷ quái tự xưng là Phật Bồ Tát, dùng thần thông, dùng những thứ huyền hoặc, thần bí để lôi kéo lòng tin người khác. Vì sao họ phải làm như thế? Vì yêu ma quỷ quái chẳng có thứ gì để cảm động được lòng người nên dùng thần thông để chiêu dụ hay nhiễu loạn người.

Yêu ma quỷ quái thường không tu hành thậm chí thân còn sát sanh, trộm cắp, tà dâm; Miệng thì nói dối. Khi nương gá, nhập vào người khác thì thường tự xưng là đấng nào đó hoặc xưng là Phật Bồ Tát, rất nhiều trong số đó tự xưng là Bồ Tát Quán Thế Âm. Giống như, vừa qua người ta đã phát hiện ra các cơ sở sản xuất hàng giả, toàn làm giả hàng đắt tiền, đắt người ta mới tin!

Yêu ma quỷ quái có thể dùng tất cả các mỹ từ của Phật pháp nhưng họ lại không tu hành đúng như giáo huấn của Phật. Đây chính là điểm để phân biệt! Chúng ta thấy người tu hành mà tùy tiện, phóng túng, không tinh nghiêm giới luật thì biết ngay đó không phải là người tu học Phật chân chính. Người tu học Phật luôn phải trải qua đời sống nghiêm túc, gìn giữ thân tâm của mình, xa lìa sự phóng túng, lãng phí. Họ hiểu nhân quả nên không sống tùy tiện.

Tuy vậy, chúng sanh ở thời kỳ Mạt pháp, tạm gọi là có tu nhưng không có học nên không biết đâu là tiêu chuẩn để nhìn cho đúng. Cách đây vài năm, có người đến khu vực này, tự xưng là Bồ Tát Quán Thế Âm. Mọi người đã chạy theo rất đông. Hãy tự tư duy thì thấy ngay rằng nếu họ đã là Phật Bồ Tát rồi thì tại sao danh vọng lợi dưỡng nào cũng tiếp nhận, thậm chí còn gom góp đủ cả Tài Sắc Danh Thù? Từ tư duy ấy, có thể biết ngay rằng người tự xưng kia không phải là Phật Bồ Tát.

Tiêu chuẩn để nhận ra một bậc Thánh Hiền dễ dàng hơn, ví dụ như bậc quân tử là “*Thấy lợi không màng, thấy khó dần thân vào!*” Phật, Bồ Tát còn cao hơn bậc quân tử nên các Ngài còn tốt đẹp nữa, đương nhiên là các Ngài sẽ không tham lam. Chỉ có phàm phu mới tham danh cố lợi.

Gần đây tôi nghe nói có một nhóm tu hành tự xưng là đã đắc đạo, độ những người có tiền và thường đi tham quan du lịch. Cách đắc đạo như vậy thì không phải là của Phật Bồ Tát. Điểm này Hòa Thượng nói yêu ma chẳng có gì để khoe vì họ chẳng có tu

hành, họ không trải qua đời sống phạm hạnh. Họ chỉ có một chút Ma thông, biểu diễn ra để chiêu dụ người. Người có tiền, thích danh lợi mới bị họ gạt còn người nghèo khó không lọt vào tầm mắt của họ. Yêu ma quỷ quái tự xưng là Phật Bồ Tát nhưng lại không tự hiểu rằng các Ngài là vô duyên đại từ - lòng từ vô bờ bến, có thể đến bất kỳ nơi nào chúng sanh cần. Cho nên, nếu có Phật Bồ Tát chỉ tiếp xúc với chúng sanh giàu mà bỏ qua chúng sanh nghèo khổ thì đó không phải là Phật Bồ Tát.

Hòa Thượng khẳng định thế gian này là cõi phàm thánh đồng cư nên không phải là không có Phật Bồ Tát tái sanh. Khi thị hiện ở thế gian, các Ngài sẽ không bộc lộ thân phận. Một khi lộ thân thì các Ngài liền ra đi ngay lập tức chứ không ngồi đó để nhận sự đánh lễ cúng dường, hoàn toàn tự tại mà rời đi. Theo Hòa Thượng, từ ngàn xưa đến giờ, trong Phật pháp, có rất nhiều câu chuyện như vậy. Ngài nói: ***“Phật Bồ Tát xuất hiện, vừa lộ thân, thì liền thâm thân tịch diệt, đó mới là Phật Bồ Tát thật. Còn nếu như lộ thân mà vẫn ở yên vậy, thì đó là giả!”***

Trong cõi phàm thánh đồng cư này, Phật Bồ Tát tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến nhưng không bao giờ bộc lộ thân phận, đến lúc các Ngài đi rồi, chúng ta mới biết. Cách sống, cách độ sanh của các Ngài phù hợp, tương ứng với hạnh nguyện của vị nào thì nói vị đó tái sanh. Nếu tương ứng với Phổ Hiền Bồ Tát thì nói Phổ Hiền Bồ Tát tái sanh hay tương ứng với A Di Đà Phật thì nói A Di Đà Phật tái sanh. Hòa Thượng nói người chân thật học Phật là người hy sinh phụng hiến, tận tâm tận lực phục vụ chúng sanh vô điều kiện. Cho nên, một vị Phật hay Bồ Tát đến thế gian mà còn cân đo điều kiện với chúng sanh, thấy lợi nhiều thì vui, lợi ít thì không vui, người đó là Phật Bồ Tát giả.

Trước đây có một đạo tràng tinh tấn niệm Phật, bỗng có một vị nhập lên tự xưng là đức ông, nói nhiều điều chính xác khiến cả đạo tràng tin tưởng. Mọi người lúc ấy đang tinh tấn niệm Phật nhưng nghe lời vị này dẫn đi khắp nơi, tiếp xúc nhiều người mà bỏ luôn niệm Phật. Để phân biệt thật giả, chúng ta hãy xem xét xem họ có thực hiện các tiêu chuẩn, chuẩn mực của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền không? Nếu không làm được thì đó là Ma!

Lúc tôi còn nhỏ, tôi đi tụng Kinh Cầu an với một vị thầy cho một gia đình. Vừa đến, mới gõ chuông mõ thì vong linh nhập vào người ốm rồi hù dọa rằng: *“Không cho tụng Kinh nha, tụng là bẻ cổ!”*. Bản thân tôi còn nhỏ nên rất sợ hãi, nhưng vị thầy đi cùng thì nói: *“Bẻ thì bẻ, tụng xong đã rồi bẻ”*, thì vong linh lại nói là thánh thần cho tụng rồi. Qua một ví dụ nhỏ này cho thấy chúng ta phải hết sức kiên định.

Nếu bây giờ có người nói tôi sắp chết thì tôi sẽ nói với họ là: *“Tôi biết từ lâu rồi, tôi đang chuẩn bị rồi, cảm ơn đã nhắc nhở!”* Trước đây, chỉ cần có ai đó hù dọa như vậy thì tôi rất sợ, còn bây giờ nghe lời nói đó, tôi chỉ mỉm cười vì *“Sinh Lão Bệnh Tử”* không ai tránh được, chỉ là đến sớm hay muộn mà thôi! Quan trọng là chúng ta có chuẩn bị tốt cho ngày ra đi hay không? Lời hù dọa ai đó sắp chết là điều không nên nói, thế

nhưng người ta vẫn nói, là vì họ muốn trục lợi. Với chúng ta, dù có biết chúng ta cũng không nói, hãy mang niềm tin, hãy khuyến nhủ mọi người tu hành, động viên họ làm những việc thiết thực lợi ích cho nhân sinh để tích công bồi đức vì kiếp con người rất ngắn ngủi, lãng phí thời gian sẽ không còn kịp.

Sự huyền hoặc ở thế gian rất nhiều cho nên chúng ta không nên nghe. Nếu lời nói của ai đó khế hợp với giáo huấn của Phật Bồ Tát thì chỉ nghe để đó bởi chúng ta đã được Phật Bồ Tát dạy rồi. Còn nếu lời nói của họ không tương ứng với giáo huấn của Phật Bồ Tát thì không nên nghe, hạn chế gần gũi. Có người muốn tặng tôi một câu chú để biết được người khác nghĩ gì. Tôi đã từ chối và nói hằng ngày tôi đang hạn chế vọng tưởng phiền não của mình mà còn chưa được, bây giờ lại còn nghe được ý nghĩ người khác thì phiền não trong tôi chắc khiến tôi phải chết.

Ví dụ này đưa ra để cho chúng ta có nhận biết về sự khác nhau giữa Ma và Phật. Ma thích có năng lực biết người khác và không chế người khác để kiếm lợi, còn Phật Bồ Tát dạy chúng ta hãy biết rõ chính mình để không chế tập khí phiền não của chính mình. Thời gian sau, người này dùng năng lực đó để kinh doanh buôn bán, làm giàu. Người này đã hoàn toàn rơi vào lưới Ma.

Cho nên, dù các hiện tượng huyền hoặc thần bí xuất hiện thì điều đó chẳng liên quan đến chúng ta, chẳng giúp ích chúng ta. Khi nghiệp lực chúng ta đã tạo thì phải dùng việc tu hành để tiêu nghiệp, lúc này ma thuật chẳng thể giúp được điều gì. Có người thường bị Ma nhập lên phán đoán thiên cơ đủ chuyện nhưng nhà của chính người đó bị cháy thì họ lại không biết. Đây là điểm mà chúng ta phản tỉnh về lời dạy của Phật rằng: *“Thần thông không liên quan đến nghiệp lực”*. Nghiệp lực một khi đã đến rồi thì thần thông không có tác dụng. Ma thông và thần thông có được sự tu hành thành tịnh hoàn toàn khác nhau. Cho nên, hiểu được nguyên lý, nguyên tắc trên sẽ giúp chúng ta luôn kiên định, có lập trường vững vàng, không bị gạt.

Khi chúng ta hiểu rõ nguyên lý mới không bị lừa, mới không sợ. Các cụ thường dạy: *“Sơn ăn tùy mặt, Ma bắt tùy người”*, cho nên không phải ai Ma cũng có thể nhiều loạn được. Người sắp chết có nhiều cảnh giới mà người xung quanh không nhìn thấy. Cho nên tu hành là sửa đổi khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, làm sao đạt đến mức thuần thiện thuần tịnh. Khi đạt đến thuần thiện thuần tịnh rồi thì không có Ma nào động đến được người tu, *“Đức trọng quý thần kính”*. Cũng giống như trong làng, có một người có đức hạnh thì cả làng từ lớn đến nhỏ đều quý kính, thậm chí còn không dám nói lớn tiếng trước họ.

Cho nên Hòa Thượng dạy chúng ta phải thấu hiểu được thiên địa quỷ thần. Do đó, thông qua các buổi học Phật pháp, chúng ta sẽ có nguyên lý, nguyên tắc, và biết cách ứng xử đối đãi phù hợp. Tôi có duyên mà đến nơi đang cúng đình, cúng thần thì tôi luôn cung kính sấm lễ và vái ba vái nghiêm túc. Tôi làm như vậy không phải để tư lợi, cầu xin sự gia hộ. Chúng ta kính trọng thần mà không cầu xin, không gần gũi, không làm

theo. Chúng ta chỉ làm theo giáo huấn của Phật Bồ Tát, vốn dĩ tương ưng với tự tánh thuần thiện thuần tịnh. Giáo huấn của tà ma ngoại đạo thì ngược lại với tự tánh thuần thiện thuần tịnh. Nhờ hiểu biết cương lĩnh này, chúng ta sẽ không dao động.

Chúng ta không nên chủ quan cho rằng niềm tin của mình đã kiên cố, Hòa Thượng từng cảnh báo rằng chúng ta luôn có nguy cơ rơi vào tà kiến. Chỉ cần một việc nhỏ cũng có thể làm cho chính kiến mất đi và lọt sang tà kiến. Người đứng giữa ngã ba là không biết đi đường nào, hai, ba dòng tư tưởng khác nhau sẽ làm cho tư tưởng của chúng ta bị lung lay. Muốn xây dựng được tín tâm thì phải hiểu được nguyên lý nguyên tắc mà Phật đã dạy.

Chúng ta không nên nghe nói có vị Phật nào đó xuất hiện thì chạy theo, mà chỉ cần làm theo lời dạy của Phật là được. Có người mong muốn tôi gặp Hòa Thượng nhưng tôi cho rằng ngày ngày, cố gắng làm theo lời dạy của Hòa Thượng là được rồi. Nếu gặp mặt Ngài thì tôi sẽ nói là hằng ngày con chưa làm tốt được những điều Ngài dạy, còn gặp mặt chỉ để chụp hình và khoe khoang với mọi người thì đâu cần thiết. Hiểu rõ cương lĩnh tu hành thì sẽ an nhiên tự tại trước những việc ma quái và li kì.

Thực ra, chẳng có gì là li kì cả. Tự tánh của chúng ta li kì nhiều hơn, Lục Tổ Huệ Năng từng nói: *“Nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp”*. Cảnh tượng của yêu ma quỷ quái rất tầm thường còn cảnh tượng của nội tâm thanh tịnh, năng lực của tự tánh cao sâu nhiệm mầu hơn rất nhiều. Thấu hiểu điều này thì chúng ta sẽ an nhiên tự tại. Nếu không thấu hiểu, thì chỉ cần một hiện tượng lạ xuất hiện là chúng ta đánh mất đi sự kiên định.

Hòa Thượng từng sách tấn chúng ta cố gắng học tập Phật pháp để bỏ túc, để xây dựng tín tâm kiên định, không bị chút danh chút lợi làm cho mê hoặc. Khi đã thấu hiểu chuẩn mực của Phật pháp và xây dựng niềm tin trên sự chuẩn mực ấy thì niềm tin của chúng ta sẽ bền vững. Hòa Thượng đã dành 70 năm ở thế gian, thị phạm thân giáo, khẩu giáo viên mãn mà còn có nhiều người không tin. Thậm chí họ cho rằng Hòa Thượng Hải Hiền vãng sanh lưu toàn thân xá lợi là do cơ địa của Ngài đặc biệt mà không phải là nhờ sức định của câu ***“A Di Đà Phật”***.

Họ không tin lời của Hòa Thượng giảng giải vì họ đã bị tà ma ngoại đạo làm cho mê hoặc, làm cho lung lạc. Chuyện không tin là việc của họ còn xây dựng niềm tin trên nền tảng thấu hiểu là việc của chúng ta. Chúng ta tin vào những gì tương ưng với tự tánh thuần thiện, thuần tịnh. Danh vọng lợi dưỡng không thể là tịnh, ý niệm tự tư tự lợi cũng không tịnh, không thiện. Phải chân thật hy sinh phụng hiến, tạo nên những điều tốt lành cho người khác thì đó là thiện./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học
tập mang lại lợi ích cho mọi người!*